

Jul 1903

AFSENDER

Olivia Holm-Møller

MODTAGER

Signe Constantin-Hansen, Thora Constantin-Hansen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Brevet er udateret, men Olivia Holm-Møller omtaler sit arbejde med udsmykningen i Østre Kapel i Vejle fra 1904. Nærværende brev må være skrevet i julen forinden.

Afsendersted:
Vejle

Modtagersted:
København

Omtalte personer:
J. C. Christiansen
N. Christof Hansen
Jørgen Peter Melbye
Alexander Christian Paulsen

Arkivplacering:
Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Olivia Holm-Møller sender en julehilsen, hvor hun fortæller om sit arbejde med udsmykningsopgaven i Østre Kapel i Vejle.

TRANSSKRIFTION

Kære Thora og Signe!

Glædelig Jul! rigtig glædelig Jul!
og gid I faa mere Glæde af den nuværende
en den daværende Slave - jeg var vist en
stram Dame den Jul.

Uh, som jeg har haft travlt med at
lave Skitser, det skulle været en Dødsengel
men saa lavede jeg en Juleengel - Englen
der forkynnder Julebud. Nu har jeg haft
to Besøg - Arkitekten og Giveren - og
i Morgen kommer Præsten¹ (!) som
No 3 - og som jeg haaber - No sidst.
Arkitekten synes godt om baade Ide
og Skitse, siger han - men saa siger
andre, at det er hans mindste Kunst
at rose noget han synes er skit, - saa
det er jo ikke meget opmuntrende, jeg er
ligeglad nu - bare jeg faar Lov at lave det -
og det siger Paulsen er "selvfølgelig"
- jeg var nemlig lidt nedslaaet over det sidste
Besøg, og han trøstede mig.
Jeg havde ventet - jeg ved [saamænd?] ikke
hvorfor - at Giveren var, om ikke just
Kunstkender saa dog Kunstelsker, og tænk
Jer, saa kom han og Fruen - [men?] rene
Køer hvad Kunstforstand angaar, jeg
kunne ligesaa godt have præsenteret dem
en ny Træsko. De spurgte, om den ikke
skal være større - den er 10 Tom og skal være
5 Alen - og om hvem der saa skulle
lave det egentlige! Forresten er de flinke,
men det interesserede dem meget mere hvor
praktisk jeg havde indrettet mig med mine
Kasser - de er selv begyndt med bare Næver, og
er nu næsten Millionære.

nu indser jeg jo, at det ikke er noget at blive ked
af - men jeg blev virkelig et Øjeblik, ved den
Lunkenhed, bange for, at jeg ikke fik Lov at
lave det. - Naa imorgen kommer Pastor
Melby, han skal være klog paa de Dele og
det gælder jeg mig til - skønt jeg snart er ked
af alle de Examener - ikke at tale
om saadan Orden jeg maa have her.
Men I gør jer ellers ingen Ide om, hvor
dejligt det har været at arbejde og hvor
flittig og flink jeg har været, havde jeg altid
saa gode Dage endte jeg vist med at blive
et godt Menneske. Sikken Julestemning
det giver at lave Juleengle! Men nu
er denne Julestemning saa stærk, at jeg ikke
kan bestille mere - og nu siger jeg med
Thora "der er saa utaalmodigt at vente"!
Og saa skulle I lige se mit Værelse nu - et helt
Atelier er det - rigtig til at "gøre alt muligt i"
om det saa er at støbe saa generer det ikke
en Bitte. Paa Onsdag Eftermiddag
rejser jeg hjem, mellem Jul og Nytaar
fra 28-31 skal jeg til Viborg - saa igen
hjem. Thora, du skulle ta og rejse til
Viborg i de Dage! - Højskolehjemmet.
Mandag skal jeg begynde her igen for
at blive færdig til Februar. Jeg fik ikke Lov
at gaa paa Dekorationsskolen - "den har
ingen kvindelig Afdeling".
Kære Venner, det er jo altsammen om
mig selv - det det ser jo rædsomt udannet ud,
men jeg ved ikke hvad jeg ellers skal skrive
om, for Hoved og Hjærte er fulde af Juleengle.
Først og sidst - glædelig Jul!
Oliv.

¹ Arkitekten N. Christof Hansen, giveren J. C. Christiansen, præsten J. P. Melbye.

OMTALTE VÆRKER

Olivia Holm-Møller: *Engel*, 1904. Gips og cement, ca. 2,5 x 3,5 m. Østre Kapel, Vejle.

Kære Tømrer og Løjer!

Glædelig fødselsdag! rigtig glædelig fødselsdag!
og gid I faa mere Glæde af den uendelige
en den dødsrige Hans - I var vist en
stærk Dame den dag.

Uh, som is har haft travlt med at
konstruere, det skulle vist en Dødsengel
men saa lader is en fulde engel - Engelen
der forkynner fulde bud. Nu har is haft
et Besøg - Arkitekten og Giveren - og
i Morgen kommer Trøsten (!) som
Nr 3 - og som is har - Nr 1.

Arkitekten synes godt om både I de
og I de, rigtig har - men saa siger
anden, at det er hans mindste Kunst

at vor noget kan ryges & skit. - saa
det & j; ikke meget grænsetunde i i
højglad min - bare j; far dog at kan det -
og det rigt Pædler er selvfølgelig!
- j; er nemlig lidt nedslaaet over det riden
Pædler, og han lod sig enj.
j; havde allerede smilet - j; ved endnu ikke
hvorfor - at Livet var, om ikke først
Kunstner, saa dog Kunstlærer, og lene
for, saa kom han og træn - oven over
Køer hvad Kunstforstand gik, og i
kunne ligesaa godt have grænsetunde dem
en ny Træsko. De siger, om den ikke
skal være slør - den & 10 Toner og skal være
5 Alen - og om hvor de saa skulle
have det egentlige! Forresten er de flinke,
men det indbrænde dem meget mere hvor
praktisk j; havde indbrættet mig med mine
Kasser - de var begyndt med bare Kasser, og
et nu ved den Alkohole.

mit inders is jo, at det ikke er noget at blive ked
 af — men is ble rødt, et fælt, og den
 dumsind, bange for, at is ikke fik lov at
 have det. — Nu imorges kommer Peder
 Melby, han skal være klog paa de Dole og
 det glæder is mig is — skidt is mest is ked
 af alle de Examen — ikke at tale
 om saadan Orden is maa han ha.
 Men I giv jo ellers ingen Pæ om, hvor
 dygt! det har været at arbejde og hvor
 flitig og flink is har været, havde is altid
 saa gode Dage endte is vist med at blive
 et godt Alumnus. Lige fulestemning
 det gives at have fulemgle! Men mit
 er denne fulestemning saa stærk, at is ikke
 kan fortælle mere — og mit sind is med
 dem "det er en utaalmodig at ende"!

Og saa skulde I lige se mit Værde mit — et helt
Mellem i det — og se til at gøre alt muligt!
om det saa er at sløbe saa gerne det ikke
er Bitter. Paa Onsdag Eftermiddag
og er i hjem, mellem fest og Nylæs —
fra 28-31 skal i til Viborg — saa igen
hjem. Tross, du skulle ha og se i til
Viborg i de dage. — Højeste hyggeligt.
Mandag skal i bygge de her igen for
at blive faste til Februar. I se ikke har
at gaa paa Dekorationskolen — „den har
ingen kvindelig Afdeling“.

Hvort Værd, det er jo altsammen om
mig selv — det er jo ved dem vedtaget ind,
men i end ikke hvad is eller skal komme
om, for Hoved og Hætte er fulde af Julegode.
Først og sidst — glædelig fest!

Oliv.